

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 2

เรื่อง จันเป็นใคร

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมีคุณภาพ และด้วยกิจวัตรที่เข้าใจจิตใจผู้อื่น
นำทักษะเรื่องความเข้าใจในตัวเองและผู้อื่นไปใช้ในการเลือกใช้ชีวิตที่ดีและรู้สำนึกหน้าที่
ชื่นชมความแตกต่าง: เข้าใจว่าแต่ละคนหรือกลุ่มคนต่างมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง
และความแตกต่างกันนั้นถือเป็นของขวัญจากพระเจ้า ซึ่งช่วยเสริมสร้างกันและกันขึ้น
และยังทำให้โลกเรามีสีสันและน่าอยู่มากขึ้นอีกด้วย

กลุ่มอายุ:

9-11 ปี

หัวข้อหลัก:

การเข้าใจตัวเอง

บทเรียน:

จันเป็นใคร?

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถบอกลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของตัวเองได้อย่างน้อย 3 อย่างได้
2. เด็กสามารถอธิบายความสำคัญของลักษณะนิสัยเหล่านั้นให้เพื่อนๆ เข้าใจได้
3. เด็กสามารถบอกถึงลักษณะนิสัยของเพื่อนๆ ที่เขาสังเกตได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาน
2. ปากกาไวท์บอร์ด
3. กระดาษครึ่งหนึ่งสำหรับเด็กแต่ละคน
4. ดินสอ
5. รูปภาพสัตว์และนกต่างๆ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่เขาจะเข้าใจตัวเองมากขึ้น
3. รวบรวมอุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า: “เด็ก ๆ ลองพูดชื่อสัตว์ไม่ให้ซ้ำกัน” ให้เด็ก ๆ พูดออกมาให้มากที่สุด ถ้าเด็กนึกไม่ออก ลองถามคำถามเช่นว่า “สัตว์อะไรที่เราหาเจอได้ในป่า?” “สัตว์อะไรที่จะเจอในทุ่งนา?” หรือ “นกชนิดไหนบ้างที่เธอคิดออก?” ถ้ามีรูปสัตว์หรือนก ก็เอามาให้เด็กดูด้วย

กิจกรรมการเรียนการสอน:

ครูพูดว่า: สัตว์แต่ละตัวที่เด็ก ๆ พูดขึ้นมาต่างมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง เด็ก ๆ คิดว่าพวกมันมีลักษณะยังไงกันบ้าง? (ให้เด็ก ๆ ตอบ เด็ก ๆ อาจตอบว่า เลือดดาววิ่งเร็ว, ลิ้นชอบทำท่าตลกๆ, กว้างดูอ่อนโยน) ครูอยากให้เด็ก ๆ คิดว่า สัตว์อะไรที่มีลักษณะคล้ายตัวเองมากที่สุด (ยกตัวอย่างเช่น “ผมคิดว่าผมเหมือนลิงเพราะผมชอบเล่นซน หรือ ฉันเหมือนแมวเพราะฉันชอบความสะอาด ฯลฯ) “ถ้าคิดออกแล้ว อย่าเพิ่งบอกให้คนอื่นรู้ว่าเราเลือกสัตว์อะไรไว้ในใจ” ขณะที่เด็ก ๆ กำลังคิดอยู่ ให้เขียนชื่อของเด็กบนกระดาน

แจกกระดาษให้เด็กคนละครึ่งแผ่น สอนให้เด็กเขียนชื่อสัตว์ที่เด็กได้เลือกไว้ในใจพร้อมกับเขียนลักษณะของสัตว์ชนิดนั้นๆ ให้ได้มากที่สุด พยายามเตือนเด็กว่าอย่าเพิ่งบอกให้เพื่อนรู้

ให้เด็กนั่งล้อมวงกัน เรียกเด็กที่มีชื่อบนกระดานผลัดกันออกมานั่งกลางวงทีละคน ให้เด็กที่เหลือพยายามทายว่าเด็กที่นั่งตรงกลางวงนั้นเลือกสัตว์ชนิดไหนที่ตรงกับนิสัยของเขาเอง ถ้าเด็กทายไปสักสี่ห้าคนแล้วยังทายไม่ถูก ก็ให้เด็กที่นั่งตรงกลางเฉลย จากนั้นครูจึงเขียนชื่อสัตว์ไว้ข้างๆ ชื่อของเด็กคนนั้นบนกระดาน แล้วก็ให้เด็ก ๆ ที่เหลือพยายามช่วยกันคิดว่า เด็กคนนั้นกับสัตว์ที่เขาเลือกมีลักษณะอะไรบ้างที่คล้ายกัน เช่น เด็กคนที่เลือกลิงเป็นคนตลกสนุกสนาน เพราะเขาชอบทำให้คนอื่นหัวเราะ เมื่อเด็ก ๆ ทายกันเสร็จแล้ว ให้เด็กที่นั่งอยู่ตรงกลางวงพูดถึงลักษณะที่ยังไม่มีเด็กคนอื่นพูดถึง และอธิบายว่าทำไมเขาถึงคิดว่าตัวเขามีลักษณะอย่างนั้น

การสรุปบทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. เด็ก ๆ ได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเพื่อน ๆ ที่เธอไม่เคยรู้จักมาก่อน? เวลาที่เราได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ เกี่ยวกับคนๆหนึ่ง เธอรู้สึกอย่างไรบ้าง? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
2. เราแต่ละคนมีความแตกต่างในแบบของตัวเอง เราต้องเคารพความแตกต่างของแต่ละคน จำไว้ว่า ถ้ามีบางคนที่ดีกว่าเราในด้านใดด้านหนึ่ง เขาก็อาจจะมีความแข็งแกร่งกว่าเราในเรื่องอื่น พระเจ้าได้สร้างเราแต่ละคนด้วยลักษณะพิเศษที่ไม่ซ้ำกัน ลองคิดว่าถ้าโลกเรามีสัตว์อยู่แค่ชนิดเดียว โลกนี้คงจะน่าเบื่อหน่าย ตอนนี้ให้ลองจินตนาการดูว่า ถ้าโลกนี้มีแต่คนลักษณะเดียวกัน หรือทุกคนเหมือนกันไปหมด ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงโลกนี้จะต้องน่าเบื่อแค่ไหน เพราะพระเจ้าทรงรู้ว่าเราต้องการความหลากหลาย ดังนั้น พระองค์จึงสร้างเราแต่ละคนในโลกให้มีลักษณะที่ไม่เหมือนกัน ขนาดที่ว่านับไม่ถ้วนเลยทีเดียว เมื่อเราแต่ละคนยอมรับ

3. มาเรามาอธิษฐานเพื่อซึ่งกันละกันในการที่เราจะมีใจที่ยอมรับและรักกันและกัน ให้เรา
ออกเสียงอธิษฐานพร้อมกัน

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible][illegible]

Handwriting practice lines on a white sheet of paper with a green grid background. The lines are horizontal and dashed, spanning the width of the page.